

[Mimi Jakobsen]

at sige, skal det ikke være økonomien, det kommer an på. Kan vi finde nogle rimelige løsninger, er vi parat til at tage også de økonomiske konsekvenser af dem.

Men jeg må også sige med det samme, at hvis man forsøger at løse de 16-19-åriges problem på basis af intentionerne fra folkeskoleloven, så er CD ikke med. Vi er ikke med i en bestræbelse på integration mellem boglige uddannelser og praktiske uddannelser. Det er efter vores mening ikke den måde, man højner det faglige niveau på, det er ikke den måde, man skaber respekt for nogen af uddannelserne på.

Derimod er jeg selvfølgelig ganske enig i, at de fysiske rammer, der findes rundt omkring for uddannelserne, kan udnyttes, således at flere uddannelser kan leve under samme tag, men at holde det faglige indhold adskilt er bedst for alle parter. Enhedsskolen skal ikke fortsættes for de 16-19-årige. Vi er nok gået så langt, vi overhovedet kan, når vi siger, at eleverne selv vælger ved 8. klasse, om de ønsker at gå den ene eller den anden vej. Der er ikke tale om en social sortering, eleverne vælger selv.

Det er klart, at uddannelserne skal ses i forhold til hinanden, det håber jeg denne debat også har givet udtryk for, og den vil i hvert fald have de følger, at vi kommer til at gøre det, at vi ikke lader enkeltområder diktere os beslutninger, som senere viser sig at stride stik imod den større sammenhæng.

Der er altså stor interesse fra CD omkring problemet, men absolut ingen forståelse for en snigende integration mellem boglige og faglige uddannelser.

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt indledningsvis sige, at vi i socialistisk folkeparti anser uddannelse for at være en værdi, og vi betragter uddannelse som noget, der er værd at satse på og øge væksten af for den danske befolkning. Vi forestiller os et samfund med en lavere økonomisk vækst end den, vi har været vant til, og vi mener, at den vækst, der skal finde sted, skal finde sted på nogle kvalitative områder og bl. a. på uddannelsesområdet. Vi mener, at uddannelser både skal give erhvervskompetence og mulighed for personlig udvikling, udvikling der skal sætte én i stand til at begribe sig selv, sit samfund og sine

omgivelser bedre, end hvis man ingen uddannelse har.

Det vil jeg gerne sige som indledning, fordi mange af de seneste ordførere har ligesom forstærket det ramaskrig, der har lydt også i den borgerlige presse i den senere tid, fordi op mod 40 pct. af en årgang unge i år søger ind på landets gymnasier.

Når dette ramaskrig lyder, mener jeg, det skyldes, at presset fra andre lag i befolkningen end dem, der traditionelt søger gymnasieuddannelsen, nu er ved at blive for stort. Der er nogle privilegerede, der nu er ved at få rokket ved deres privilegier, og så lyder ramaskriget: nu vil der ske en niveausænkning, nu vil der ske en udvanding af denne udmærkede gymnasieuddannelse, vi er så vant til. Hvor bliver nu kravene af til den intellektuelle elite? Nu går det helt galt med uddannelserne i Danmark. Og det er jo klart, fordi gymnasiet, sådan som vi kender det, i sin oprindelse er en eliteuddannelse. Det er herfra, de unge alle årene har været rekrutteret til de uddannelser, der giver de mest indflydelsesrige poster og de højeste lønninger, og det er de privilegerede gruppers børn, der har gået der. Vi har for nylig modtaget en rapport, som har sammenlignet skolesituationen i Søllerød og Ishøj, og hvis man sammenligner gymnasiefrekvensen, ser man jo tydeligt, i hvor meget højere grad de unge i Søllerød får en gymnasial uddannelse end de unge i Ishøj. Og sådan har det været, lige så længe vi har kendt gymnasierne.

Fra SFs side anser vi det ikke i sig selv for hverken katastrofalt eller dårligt, at mange kommer i gymnasiet, men vi indser, at det skaber nogle følgeproblemer, og jeg skal nævne nogle af de følgeproblemer, som vi mener det skaber.

Det første er spørgsmålet om gymnasiernes indhold, og her har det været helt tydeligt både fra fru Mimi Jakobsens og fra fru Gerda Møllers side, at man ikke ønsker at ændre ved gymnasiernes indhold. Det gør vi i SF, fordi hvis gymnasiet ikke først og fremmest skal være en studieforberedende uddannelse, men en alment udviklende uddannelse, som skal danne overgang til flere forskellige former for erhvervsuddannelse eller til direkte job, er det klart, at indholdet må tages op til revision. Så må vi beskæftige os helt alvorligt med, hvad det er, de unge har brug for at lære, for at de kan forstå sig selv, for-